

Příběhy našich sousedů

Stanislav Bodlák

Scénář k audioreportáži

Zpracovali: Jan Valenta, František Křivánek,
Ondřej Buček, Jakub Zoblivý

Vyučující: Mgr. Jakub Žák, Mgr. Jitka Tichá

Škola: ZŠ a MŠ Brno, Křídlovická 30b

29. května 2014 jsme se setkali v rámci projektu Příběhy našich sousedů s panem Stanislavem Bodlákem.

„...O událostích minulých let, které jsou pro náš národ velmi velmi z toho období tragické. Měly důsledky nejen na ekonomických věcech, ale především na ztrátě životů. Páč okupace a válka stály náš národ 360 000 obětí, kromě teda 5 000 000, který byly přímo při střetech válečných ...“

Stanislav Bodlák se narodil 1924 v Uherčicích, vyrůstal však v Líšni. Jeho otec bojoval v legiích za první světové války. Měl dva sourozence: Miloše který odešel bojovat do Anglie v lednu 1940 a sestru Alici.

„ ...Můžu říct že kromě toho porodu v těch Uherčicích, nebylo v Uherčicích nic protože jsem se tam v již životě nedostal...“

Když začala německá okupace byl Stanislav ještě na měšťanské škole v Líšni. Na začátek okupace vzpomíná takto:

„ ...Zastavila tam obrněná vozidla, auta, hulákání, němečtí vojáci a paní učitelka Košťálová přišla do třídy, uplakaná. ‚Sedněte si děti‘. Poproče česky řekla ‚Sedněte si děti‘ a řekla ‚Dnes je pro náš národ katastrofa. Obsadila nás německá armáda. Děti uklidněte se, seberte se a v klidu odejděte domů.‘ ... “

„...No, a tak jsme šli a vojáci. Věnc buřtů kolem krku, páč byl od řezníka. Vedle byla cukrárna. Obchody, všechno vyžraný a oni chodili, nabízeli a fotografovali. Už pro noviny potřebovali ukázat, jak přišli nakrmit Němci hladoví Čechy...“

Protože byl otec bývalý legionář a bratr byl v zahraničním odboji. Celá rodina Bodlálova byla zatčena v Akci „ E“ otec a matka Stanislava byli zatčeni doma nad ránem, sestru Alici zatkli v práci a pana Stanislava přímo ve vyučování na pŕmyslové škole. Odvezli je na Právníckou fakultu, kde bylo sídlo gestapa a dopravili je do věznic „Pod kaštany“ na Veveří. V Brně zůstal až do března 1943 odkud jel do Svatibořic, kde se potkal po více jak půl roce se svou matkou a sestrou. Jeho otec byl měsíc před ním odvezen do Osvětimi.

„...No, a 17. září 1942 přišlo pro mě gestapo. Přišlo do školy, přímo ze třídy mě vytáhli. No, to protože tehdy 17. září rozjeli Němci velkou akci po vypálení Lidic...“

„... Vytáhl ten nejvyšší ouřad se souhlasem Hitlera pochyb k tomu, aby byli sebráni a zavřeni, nebo internováni všichni rodinní příslušníci těch osob, který se zdržují, nebo utekli do zahraničí a to byla takzvaná akce E (emigration). Takže, sebrali nás, my jsme byli čtyři (otec, já, matka a sestra). Bratr utekl totiž v lednu 1940 do zahraničí a přes střední východ a Francii...“

„... Protože matka už seděla se sestrou ve Svatobořicích. Tam byl zřízený internační tábor. Nás odtáhli chlapi z Líšně co byli, bylo nás tam...já to potom spočítám. Tak nás odtáhli na Veveří tam byli bejvalí kasárna, dneska už to zbořej stojí tam ty výškáče, to bylo z doby Marie Terezie. To bylo myslím tak pro prapor (4 budovy a koupelna), to ylo nabitý hoši, ohrazený ostnatým drátem, hlídáný esesákama, na rohách byly věže, světlomety, kulomety. Malej koncentrák...“

Svůj příjezd do Svatibořic popisuje takto:

„...Když jsme tam přijeli, poprvé jsem se tam nacpal. Protože oni už měli echo a i když to byla jednoduchá strava, tak proti tomu, co my jsme baštili tam pod Kaštany to bylo ohromný. Krovavá polívka s kroupama, kus chleba. To jsem neviděl tolik chleba za týden...“

Zde však nepobyl ani půl roku a jel zpátky do Brna, kde stavěl podzemní a nadzemní kobky v Kounicových kolejích, dělal i jiné práce v Brně a okolí. Na začátku roku 1945 se opět vrací do Svatibořic. hned v dubnu je přemístěn do Plané nad Lužnicí, odkud po vypuknutí Pražského povstání u tekli všichni dozorcí a všichni vězni se ocitli na svobodě.

„...Svatobořice osvobodili sověti 19. 4. 1945 a to už jsme byli někde v Čechách...“

„...Hodili nás do Planý nad Lužnicí, páš od spodu už se tlačili sovětský vojska a hnali. Ti esesáci z toho koncentráku Mauthausen zdrhali přes jižní Čechy pryč...“

Stanislav prožil necelé tři roky války v různých pracovních a internačních táborech. Přišel za války o otce, který byl popraven v Osvětimi. A bratra Miloše, který zahynul při letecké katastrofě na severu Velké Británie. Dnes je předsedou jedné z organizací Českého svazu bojovníků za svobodu v Brně.